

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Store Afdeling)

21. december 2021 *

»Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i civile sager – retternes kompetence og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område – forordning (EU) nr. 1215/2012 – artikel 7, nr. 2) – speciel kompetence i sager om erstatning uden for kontrakt – offentliggørelse på internettet af angiveligt nedsættende ytringer om en person – stedet for skadens indtræden – retterne i hver enkelt medlemsstat, på hvis område et indhold offentliggjort på internettet er eller har været tilgængeligt«

I sag C-251/20,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Cour de cassation (kassationsdomstol, Frankrig) ved afgørelse af 13. maj 2020, indgået til Domstolen den 10. juni 2020, i sagen

Gtflix Tv

mod

DR,

har

DOMSTOLEN (Store Afdeling),

sammensat af præsidenten, K. Lenaerts, vicepræsidenten, L. Bay Larsen, afdelingsformændene A. Arabadjiev, A. Prechal, I. Jarukaitis og N. Jääskinen, samt dommerne T. von Danwitz, M. Safjan (refererende dommer), L.S. Rossi, A. Kumin og N. Wahl,

generaladvokat: G. Hogan,

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

- Gtflix Tv ved avocats P. Spinosi, L. Chevallier og A. Michel,
- den franske regering ved E. de Moustier og A. Daniel, som befuldmægtigede,

* Processprog: fransk.

- den græske regering ved S. Chala, A. Dimitrakopoulou og K. Georgiadis, som befuldmægtigede,
  - Europa-Kommissionen ved M. Heller og M. Wilderspin, som befuldmægtigede,
- og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 16. september 2021, afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 7, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT 2012, L 351, s. 1).
- 2 Denne anmodning er blevet fremsat i forbindelse med en tvist mellem Gtflix Tv, der er et underholdningsselskab for voksne og har hjemsted i Den Tjekkiske Republik, og DR, der er en anden erhvervsdrivende inden for dette felt og har hjemsted i Ungarn, vedrørende en anmodning om berigtigelse og fjernelse af angiveligt nedsættende ytringer om dette selskab, som sidstnævnte havde offentliggjort på internetsider og -fora, samt et krav om erstatning for den skade, som fulgte af denne offentliggørelse på internettet.

Retsforskrifter

- 3 Det fremgår af fjerde betragtning til forordning nr. 1215/2012, at denne forordning af hensyn til det indre markeds funktion tilsigter at gøre reglerne for retternes kompetence på det civil- og handelsretlige område ensartede samt sikre hurtig og enkel anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser truffet i en medlemsstat.
- 4 15. og 16. betragtning til denne forordning har følgende ordlyd:
  - »(15) Kompetencereglerne bør frembyde en høj grad af forudsigelighed og være baseret på sagsøgtens bopæl som det principielle kriterium. Dette kompetencekriterium bør altid kunne gøres gældende, undtagen i enkelte velafgrænsede tilfælde, hvor det på grund af tvistens genstand eller af hensyn til parternes aftalefrihed er berettiget at lægge et andet tilknytningmoment til grund. For at gøre de fælles regler mere gennemsigtige og undgå kompetencekonflikter bør juridiske personers bopæl defineres selvstændigt.
  - (16) Som kompetencekriterium bør sagsøgtens bopæl suppleres med alternative kriterier baseret på en sags nære tilknytning til en bestemt ret eller på hensynet til god retspleje. Kriteriet nær tilknytning bør tjene til at skabe retssikkerhed og undgå muligheden for, at sagsøgte indstævnes for en ret i en medlemsstat, som vedkommende ikke med rimelighed kunne forudse. Dette er navnlig vigtigt i tvister angående forpligtelser uden for kontrakt, der er opstået i forbindelse med krænkelser af privatlivets fred og af individets rettigheder, herunder ærekrænkelser.«
- 5 Kompetencereglerne er indeholdt i den nævnte forordnings kapitel II. Afdeling 1 i dette kapitel II med overskriften »Almindelige bestemmelser« omfatter artikel 4-6 i forordning nr. 1215/2012.

- 6 Denne forordnings artikel 4, stk. 1, har følgende ordlyd:
»Med forbehold af denne forordning skal personer, der har bopæl på en medlemsstats område, uanset deres nationalitet, sagsøges ved retterne i denne medlemsstat.«
- 7 Nævnte forordnings artikel 5, stk. 1, fastsætter:
»Personer, der har bopæl på en medlemsstats område, kan kun sagsøges ved retterne i en anden medlemsstat i medfør af de regler, der er fastsat i dette kapitels afdeling 2-7.«
- 8 I forordningens kapitel II, afdeling 2, med overskriften »Specielle kompetenceregler« indgår bl.a. artikel 7, nr. 2), hvori bestemmes:
»En person, der har bopæl på en medlemsstats område, kan sagsøges i en anden medlemsstat:
[...]
2) i sager om erstatning uden for kontrakt, ved retten på det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået eller vil kunne foregå.«
- 9 Ordlyden af artikel 7, nr. 2), i forordning nr. 1215/2012 er i det væsentlige identisk med ordlyden af artikel 5, nr. 3), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT 2001, L 12, s. 1), der blev ophævet ved forordning nr. 1215/2012.
- 10 Afdeling 4 i kapitel II i forordning nr. 1215/2012 med overskriften »Kompetence i sager om forbrugeraftaler« omfatter forordningens artikel 17, stk. 1, som bestemmer:
»1. I sager om aftaler indgået af en person (forbrugeren) med henblik på brug, der må anses at ligge uden for hans erhvervsmæssige virksomhed, afgøres kompetencen efter denne afdeling, jf. dog artikel 6 og artikel 7, nr. 5):
[...]
c) i alle andre tilfælde, når aftalen er indgået med en person, der udøver erhvervsmæssig virksomhed i den medlemsstat, på hvis område forbrugeren har bopæl, eller på en hvilken som helst måde retter sådan virksomhed mod denne medlemsstat eller mod flere stater inklusive denne medlemsstat, og aftalen er omfattet af den pågældende virksomhed.«

Hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

- 11 Gtflix Tv, som har hjemsted i Den Tjekkiske Republik, og som har centrum for sine interesser i denne medlemsstat, producerer og udbreder, navnlig gennem sin internetside, audiovisuelt indhold for voksne. DR, der har hjemsted i Ungarn, er producer, producent og distributør af film i samme genre, som markedsføres på internetsider, der hostes i Ungarn.
- 12 Gtflix Tv har gjort gældende, at DR har fremsat nedsættende ytringer om selskabet, som sidstnævnte har spredt via flere websteder og -fora.

- 13 Efter at Gtflix Tv havde krævet, at DR trak disse ytringer tilbage, indstævnedes selskabet sidstnævnte for præsidenten for tribunal de grande instance de Lyon (ret i første instans i Lyon, Frankrig) i en sag om foreløbige forholdsregler, idet det indledningsvis nedlagde påstand om, at DR, under trussel om bøde, blev pålagt at ophøre med enhver form for bagtalelse af Gtflix Tv og dette selskabs websted, og blev pålagt at offentliggøre en officiel juridisk meddelelse på fransk og engelsk på alle de pågældende internetfora, dernæst med påstand om, at det selv fik tilladelse til at offentliggøre en kommentar på disse fora, og endelig med påstand om en foreløbig symbolsk betaling på 1 EUR som erstatning for selskabets økonomiske tab og et tilsvarende beløb som erstatning for dets ikke-økonomiske skade.
- 14 For den nævnte ret fremsatte DR en indsigelse om manglende kompetence for denne franske ret, hvilken indsigelse blev taget til følge ved kendelse af 10. april 2017.
- 15 Gtflix Tv iværksatte appel til prøvelse af denne kendelse ved cour d'appel de Lyon (appeldomstol i Lyon, Frankrig) og forhøjede den foreløbige krævede erstatning for det økonomiske og ikke-økonomiske tab i Frankrig til 10 000 EUR. Ved dom af 24. juli 2018 tog denne ret ligeledes indsigelsen om manglende kompetence til følge.
- 16 Gtflix Tv har for den forelæggende ret anfægtet nævnte dom, hvori det blev fastslået, at de franske retter savnede kompetence til fordel for de tjekkiske retter, selv om retterne i en medlemsstat ifølge selskabet har kompetence til at behandle sager vedrørende skade forårsaget af onlineindhold på den pågældende medlemsstats område, når dette indhold er tilgængeligt dér. Gtflix Tv har gjort gældende, at cour d'appel de Lyon (appeldomstolen i Lyon) tilsidesatte artikel 7, nr. 2), i forordning nr. 1215/2012, idet den for at udelukke de franske retters kompetence fastslog, at det ikke er tilstrækkeligt, at de ytringer, der findes nedsættende, er tilgængelige i den påkendende rets jurisdiktion, men ytringerne skal ligeledes have en eller anden form for interesse for de internetbrugere, der er bosiddende på dette område, og kunne forårsage en skade.
- 17 Henset til dom af 17. oktober 2017, Bolagsoplysningen og Ilsjan (C-194/16, EU:C:2017:766), har den forelæggende ret konstateret, at de franske retter har kompetence til at påkende anmodningen om fjernelse af de angiveligt nedsættende ytringer og om berigtigelse af oplysninger ved offentliggørelsen af en meddelelse, navnlig med den begrundelse, at Gtflix Tv's centrum for interesser var i Den Tjekkiske Republik, og DR har hjemsted i Ungarn.
- 18 Den forelæggende ret nærer imidlertid tvivl om, hvorvidt en person, som anser sine rettigheder for at være krænket på grund af spredning af nedsættende ytringer på internettet og derfor anlægger sag både med henblik på berigtigelse af oplysninger og fjernelse af indhold og med henblik på erstatning for ikke-økonomisk og økonomisk tab som følge heraf for retterne i hver enkelt medlemsstat, på hvis område et indhold offentliggjort på internettet er eller har været tilgængeligt, kan kræve erstatning for tab, som er lidt på den pågældende medlemsstats område, i overensstemmelse med dom af 25. oktober 2011, eDate Advertising m.fl. (C-509/09 og C-161/10, EU:C:2011:685, præmis 51 og 52), eller om vedkommende i henhold til dom af 17. oktober 2017, Bolagsoplysningen og Ilsjan (C-194/16, EU:C:2017:766, præmis 48), skal forelægge dette erstatningskrav for den ret, der har kompetence til at pålægge berigtigelse og fjernelse af de nedsættende ytringer.

- 19 På denne baggrund har Cour de cassation (kassationsdomstol, Frankrig) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Skal bestemmelserne i artikel 7, nr. 2), i forordning [...] nr. 1215/2012 fortolkes således, at en person, som anser sine rettigheder for at være krænket på grund af spredning af nedsættende ytringer på internettet og derfor anlægger sag både med henblik på berigtigelse af oplysninger og fjernelse af indhold og med henblik på erstatning for ikke-økonomisk og økonomisk tab som følge heraf for retterne i hver enkelt medlemsstat, på hvis område et indhold offentliggjort på internettet er eller har været tilgængeligt, kan kræve erstatning for tab, som er lidt på den pågældende medlemsstats område, i overensstemmelse med [dom af 25. oktober 2011,] eDate Advertising [m.fl. (C-509/09 og C-161/10, EU:C:2011:685,] præmis 51 og 52), eller om vedkommende, i henhold til [dom af 17. oktober 2017, Bolagsupplysningen og Ilsjan (C-194/16, EU:C:2017:766,] præmis 48), skal forelægge dette erstatningskrav for den ret, der har kompetence til at pålægge berigtigelse og fjernelse af de nedsættende kommentarer?«

Om det præjudicielle spørgsmål

- 20 Med spørgsmålet ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 7, nr. 2), i forordning nr. 1215/2012 skal fortolkes således, at en person, som anser sine rettigheder for at være krænket på grund af spredning af nedsættende ytringer om vedkommende på internettet og derfor anlægger sag både med henblik på berigtigelse af oplysninger og fjernelse af indhold offentliggjort på internettet og med henblik på erstatning for den skade, der følger af denne offentliggørelse på internettet, for retterne i hver enkelt medlemsstat, på hvis område disse ytringer er eller har været tilgængelige, kan kræve erstatning for den skade, som den pågældende har lidt, på den medlemsstats område, hvor den ret, ved hvilken sagen er anlagt, er beliggende, selv om disse retter ikke har kompetence til at påkende påstanden om berigtigelse og fjernelse.
- 21 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at artikel 7, nr. 2), i forordning nr. 1215/2012 bestemmer, at i sager om erstatning uden for kontrakt kan en person, der har bopæl i en medlemsstat, sagsøges i en anden medlemsstat ved retten på det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået eller vil kunne foregå.
- 22 Eftersom denne bestemmelse svarer til artikel 5, nr. 3), i forordning nr. 44/2001, gælder Domstolens fortolkning heraf ligeledes for artikel 7, nr. 2), i forordning nr. 1215/2012 (dom af 17.10.2017, Bolagsupplysningen og Ilsjan, C-194/16, EU:C:2017:766, præmis 24 og den deri nævnte retspraksis).
- 23 Det følger af fast retspraksis, at den specielle kompetenceregulering i sager om erstatning uden for kontrakt skal fortolkes selvstændigt ud fra opbygningen og målene med den forordning, den er et led i (dom af 17.10.2017, Bolagsupplysningen og Ilsjan, C-194/16, EU:C:2017:766, præmis 25 og den deri nævnte retspraksis).
- 24 Denne specielle kompetenceregulering er begrundet i en særlig nær tilknytning mellem tvisten og retterne på det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået eller vil kunne foregå, og denne tilknytning begrundes, at det er disse retter, der tillægges kompetencen af retsplejehensyn og af hensyn til tilrettelæggelsen af retssagen (dom af 17.10.2017, Bolagsupplysningen og Ilsjan, C-194/16, EU:C:2017:766, præmis 26 og den deri nævnte retspraksis).

- 25 Som det fremgår af 16. betragtning til forordning nr. 1215/2012, skal kravet om en sådan nær tilknytning tjene til at skabe retssikkerhed og undgå muligheden for, at sagsøgte indstævnes for en ret i en medlemsstat, som vedkommende ikke med rimelighed kunne forudse, idet dette navnlig er vigtigt i tvister angående forpligtelser uden for kontrakt, der er opstået i forbindelse med krænkelse af privatlivets fred og af individets rettigheder, herunder ærekrænkelser (jf. i denne retning dom af 17.10.2017, Bolagsupplysningen og Ilsjan, C-194/16, EU:C:2017:766, præmis 28).
- 26 I sager om erstatning uden for kontrakt er retten på det sted, hvor skadetilføjjelsen er foregået eller vil kunne foregå, normalt bedst egnet til at træffe afgørelse, bl.a. på grund af nærheden i forhold til tvisten og på grund af, at bevisoptagelsen herved lettes (dom af 17.10.2017, Bolagsupplysningen og Ilsjan, C-194/16, EU:C:2017:766, præmis 27 og den deri nævnte retspraksis).
- 27 Ifølge Domstolens faste praksis omfatter udtrykket »det sted, hvor skadetilføjjelsen er foregået eller vil kunne foregå«, både stedet for den skadevoldende begivenhed og stedet for skadens indtræden, da de hver især efter omstændighederne kan være af særlig praktisk betydning med henblik på beviset og på tilrettelæggelsen af retssagen (dom af 17.10.2017, Bolagsupplysningen og Ilsjan, C-194/16, EU:C:2017:766, præmis 29 og den deri nævnte retspraksis).
- 28 Forelæggelsesafgørelsen indeholder ingen oplysninger, der antyder, at hovedsagen vedrører muligheden for at anlægge sag ved de franske retter som stedet for den skadevoldende begivenhed. Det er derimod spørgsmålet, om disse retter er kompetente som følge af stedet for den påberåbte skades indtræden. Som den forelæggende ret har anført, har Gtflex Tv endvidere ikke anmodet om, at de pågældende oplysninger og ytringer gøres utilgængelige på fransk område.
- 29 Domstolen har i denne henseende fastslået, at hvad angår erstatning af en ikke-økonomisk skade, der hævdes at være forårsaget af en ærekrænkende artikel i trykte medier, kan den krænkede anlægge erstatningssag mod udgiveren ved retterne i hver enkelt medlemsstat, hvor skriftet er blevet udbredt, og hvor den krænkede hævder, at vedkommendes omdømme har lidt skade, således at disse kun har kompetence til at tage stilling til den skade, der er forvoldt i den medlemsstat, hvor den påkendende ret er beliggende (dom af 7.3.1995, Shevill m.fl., C-68/93, EU:C:1995:61, præmis 33).
- 30 Hvad nærmere bestemt angår den angivelige krænkelse af individets rettigheder gennem indhold offentliggjort på et websted har Domstolen fastslået, at det følger af artikel 7, nr. 2), i forordning nr. 1215/2012, at den person, der føler sig krænkede, har mulighed for at anlægge erstatningssag i relation til den fuldstændige skade, som er forårsaget, enten ved retterne i den medlemsstat, hvor ophavsmanden bag indholdet er etableret, i medfør af den skadevoldende begivenhed, eller ved retterne i den medlemsstat, hvori centrum for dennes interesser befinder sig, i medfør af skadens indtræden. Denne person kan ligeledes i stedet for en erstatningssag vedrørende den fuldstændige skade anlægge sag ved retterne i hver medlemsstat, på hvis område et offentliggjort indhold er tilgængeligt eller har været tilgængeligt. Disse har alene kompetence i relation til den skade, der er forårsaget på den medlemsstats område, hvor den ret, som sagen er anlagt for, er beliggende (jf. i denne retning dom af 25.10.2011, eDate Advertising m.fl., C-509/09 og C-161/10, EU:C:2011:685, præmis 52).

- 31 En juridisk person, der driver en økonomisk virksomhed og kræver erstatning for skade som følge af krænkelse af sit kommercielle omdømme ved offentliggørelse af urigtige oplysninger om vedkommende på internettet og ved undladelse af at fjerne kommentarer om vedkommende, har ligeledes disse muligheder for at anlægge sag (jf. i denne retning dom af 17.10.2017, Bolagsoplysningen og Ilsjan, C-194/16, EU:C:2017:766, præmis 44).
- 32 Henset til den allestedsnærværende karakter af oplysningerne og indholdet på et websted og den omstændighed, at rækkevidden af deres spredning i princippet er universel, har Domstolen imidlertid præciseret, at et søgsmål med påstand om berigtigelse af oplysningerne og fjernelse af kommentarerne er sammenhængende og ikke kan adskilles og følgelig kun anlægges ved en ret, der har kompetence til at træffe afgørelse om helheden af en påstand om erstatning, og ikke ved en ret, der ikke har en sådan kompetence (dom af 17.10.2017, Bolagsoplysningen og Ilsjan, C-194/16, EU:C:2017:766, præmis 48).
- 33 Det følger heraf, at i henhold til artikel 7, nr. 2), i forordning nr. 1215/2012 kan en person, som føler sig krænkede af offentliggørelsen af oplysninger på et websted, med henblik på berigtigelse af disse oplysninger eller fjernelse af det på internettet offentliggjorte indhold anlægge sag enten ved retten, hvor ophavsmanden bag indholdet er etableret, eller ved retten på det sted, hvori centrum for denne persons interesser befinder sig.
- 34 Ifølge den forelæggende ret bør det som følge af, at påstanden om berigtigelse af oplysningerne og fjernelse af onlineindholdet »nødvendigvis afhænger af« påstanden om fuldstændig eller delvis erstatning for den skade, der er forårsaget af denne offentliggørelse på internettet, fastslås, at en af de i foregående præmis omtalte retter har enekompetence til at påkende disse to påstande. Hensynet til en god retspleje kan således begrunde, at der tillægges en sådan enekompetence.
- 35 En sådan kompetencetildeling kan imidlertid ikke følge af artikel 7, nr. 2), i forordning nr. 1215/2012, som fortolket i denne doms præmis 32, eftersom en påstand om erstatning i modsætning til en påstand om berigtigelse af oplysninger og om fjernelse af indhold, som er sammenhængende og ikke kan adskilles, både kan angå fuldstændig og delvis erstatning. Selv om det er berettiget, at der ikke kan anlægges sag med påstand om berigtigelse af oplysninger og om fjernelse af indhold offentliggjort på internettet for en anden ret end den, der har kompetence til at påkende hele erstatningssøgsmålet, idet sagen er sammenhængende og ikke kan adskilles, er det derimod af samme grund ikke berettiget at udelukke sagsøgerens mulighed for at nedlægge en påstand om delvis erstatning for enhver anden ret på det område, hvor vedkommende mener at have lidt skade.
- 36 Behovet for at tillægge retten på det sted, hvor ophavsmanden bag det på internettet offentliggjorte indhold er etableret, eller retten på det område, hvor centrum for sagsøgerens interesser befinder sig, enekompetence, følger i øvrigt navnlig ikke af det af den forelæggende ret fremlagte, hvorefter påstanden om berigtigelse af oplysninger og om fjernelse af indhold offentliggjort på internettet »nødvendigvis afhænger af« påstanden om erstatning for den skade, som er forårsaget af denne offentliggørelse på internettet. Der er nemlig intet retligt behov for, at disse påstande undersøges samlet af en enkelt ret, for så vidt som deres genstand, deres årsag og deres evne til at blive adskilt er forskellige, uanset at de omstændigheder, som er grundlag for påstandene, er identiske.
- 37 En sådan kompetencetildeling er derfor heller ikke nødvendig af retsplejehensyn.

- 38 I denne henseende forekommer den ret, der alene er kompetent til at vurdere den pågældende skade i den medlemsstat, hvor den er beliggende, inden for rammerne af et søgsmål i denne medlemsstat og i betragtning af de beviser, der er indsamlet i denne stat, at være fuldt ud i stand til at vurdere den angivelige skades indtræden og rækkevidde.
- 39 Sagsøgerens mulighed for at anlægge et erstatningssøgsmål for de retter i hver medlemsstat, som er kompetente til at påkende den skade, der er forvoldt i den medlemsstat, hvor retterne er beliggende, bidrager desuden til god retspleje, når centrum for denne sagsøgers interesser ikke kan identificeres. I et sådant tilfælde har Domstolen fastslået, at denne person ikke kunne nyde godt af retten i medfør af artikel 7, nr. 2), i forordning nr. 1215/2012 til at sagsøge den formodede gerningsmand til en krænkelse af individets rettigheder med henblik på at opnå fuld erstatning i henhold til stedet for skadens indtræden (dom af 17.10.2017, Bolagsoplysningen og Ilsjan, C-194/16, EU:C:2017:766, præmis 43). Nævnte person kan derimod i medfør af denne mulighed og på samme måde ligeledes have denne ret med henblik på en delvis erstatning, som er begrænset til alene at omfatte den skade, der er forvoldt i den medlemsstat, hvor den påkendende ret er beliggende.
- 40 Gennemførelsen af formålet med at sikre en god retspleje svækkes således ikke af sagsøgerens mulighed for at anlægge søgsmål for de retter, som er kompetente til at påkende den skade, der er forvoldt i den medlemsstat, hvor de er beliggende.
- 41 Endelig skal det bemærkes, at tildelingen af kompetence til de sidstnævnte retter til alene at påkende den skade, der er forvoldt på den medlemsstats område, hvor de er beliggende, kun er betinget af, at det skadelige indhold er eller har været tilgængeligt på dette område. I modsætning til artikel 17, stk. 1, litra c), i forordning nr. 1215/2012 opstiller denne forordnings artikel 7, nr. 2), nemlig ikke en supplerende betingelse for at fastlægge, hvilken ret der er kompetent, såsom en betingelse om, at en persons aktivitet skal være »rettet mod« den medlemsstats område, hvor den ret, hvorved sagen er anlagt, er beliggende (jf. i denne retning dom af 3.10.2013, Pinckney, C-170/12, EU:C:2013:635, præmis 42, og af 22.1.2015, Hejduk, C-441/13, EU:C:2015:28, præmis 32).
- 42 Hvis muligheden for at anlægge et erstatningssøgsmål for en af de retter, der er nævnt i denne doms præmis 40, begrænses med supplerende betingelser, kan det eventuelt føre til en faktisk udelukkelse af denne mulighed, selv om en person, der føler sig krænkede, ifølge Domstolens faste praksis, som nævnt i denne doms præmis 26, altid skal have mulighed for at anlægge sit søgsmål ved retterne på det sted, hvor skaden er indtrådt.
- 43 Henset til det ovenstående skal det forelagte spørgsmål besvares med, at artikel 7, nr. 2), i forordning nr. 1215/2012 skal fortolkes således, at en person, som anser sine rettigheder for at være krænkede på grund af spredning af nedsættende ytringer om vedkommende på internettet og derfor anlægger sag både med henblik på berigtigelse af oplysninger og fjernelse af indhold offentliggjort på internettet og med henblik på erstatning for den skade, der følger af denne offentliggørelse på internettet, for retterne i hver enkelt medlemsstat, på hvis område disse ytringer er eller har været tilgængelige, kan kræve erstatning for den skade, som den pågældende har lidt, på den medlemsstats område, hvor den ret, hvorved sagen er anlagt, er beliggende, selv om disse retter ikke har kompetence til at påkende påstanden om berigtigelse og fjernelse.

Sagsomkostninger

- 44 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra de nævnte parter udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Store Afdeling) for ret:

Artikel 7, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at en person, som anser sine rettigheder for at være krænket på grund af spredning af nedsættende ytringer om vedkommende på internettet og derfor anlægger sag både med henblik på berigtigelse af oplysninger og fjernelse af indhold offentliggjort på internettet og med henblik på erstatning for den skade, der følger af denne offentliggørelse på internettet, for retterne i hver enkelt medlemsstat, på hvis område disse ytringer er eller har været tilgængelige, kan kræve erstatning for den skade, som den pågældende har lidt, på den medlemsstats område, hvor den ret, hvorved sagen er anlagt, er beliggende, selv om disse retter ikke har kompetence til at påkende påstanden om berigtigelse og fjernelse.

Underskrifter